

SOSIALURIN

Blasstjórnir:
Vilfríð SørensenÚtgevarir:
Føroya farnarðsflokkur

Prentsmiðjan á Høgshvøi

Keypa væl haggreiddan

feskan fisk

Tað er neyðugt, at fiskurin
er væl bløðgaður

Pí. BACALAO

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

GALVANISERAÐ RØR:

1/2" 3/4" 1" 1 1/4" 1 1/2" og 2".

Eisini ógalvaniserað, og øll slag av rørdílum.
Einsan fyrsta flokks røir og rørdéilir.

Fáast altíð hjá

Pí. MARIA POULSEN

Telefon 2000 og 2001.

FØROYA

BANKI

TÓRSHAVN tlf. 1350

Ynskja tygum hægri rentu, kunnu tygum í bankanum keypa lánsbrøv
við lögtings- ella ríkiskassaábyrgd við umleið 7 % rentu.

ÚTBANKAR:

Í Eysturoy:

Runavík, tlf. 7227
Fuglafirði, tlf. 64
Lorvík, tlf. 7
Skála, tlf. 7053
Vestmanna, tlf. 53
Kollafirði, tlf. 6
Kvívík, tlf. 147

Í Norðuroyom:

Klakksvík, tlf. 5274
Tvøroyri, tlf. 32
Hvalba, tlf. 57
Vági, tlf. 130
Miðvági, tlf. 7
Sandavági, tlf. 108
Sørvági, tlf. 88

Tøl ið tala

Stoðan í dag í mun til tí ið
seinasta landsstýrið hevði tikið við

ÚTELUTTNINGSVIÐI:

Árið 1959: Árið 1962:
kr. 77,8 milj. kr. 124,3 milj.INNI Í PENINGASTOVNUM
OKKARA:Árið 1959: Árið 1962:
kr. 106,2 milj. kr. 141,3 milj.STATSINS GJALD TIL FØROYA
Árið 1958/59 Árið 1961/62
kr. 14.833.000 kr. 22.340.000LANDSKASSANS INNTOKUR
Árið 1958/59 Árið 1962/63
5,8 milj. í skatti 11,6 milj. í skatti
11,9 milj. í tolli 22,6 milj. í tolliHer er at viðmerkja, at hin bein
leiðis skattur er litar 1962/63
enn í 1958/59 vóru øll skattað við
inntøku uppá kr. 2000 og meiri;
meðan markio nú kr. 4000.

Setið avlopspeningin í BANKAN

Har stendur hann tryggur, og har gevur hann rentu

INNLAN

við 3 mánaða uppsagn 4% pro anno
BANKABOK 3 1/2% pro anno
KEKK-KONTO 2% pro anno

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Skitið smør
til skitnar hundarHvussu nú Marius Johannesen
við øllum sínum snildum roynir at
frásiga sær alla skuld í tí, at tað
ikkj eydnaðist at fáa skipað lands-
stýrið saman við javnaðarflokki-
num — annaðhvørt við sambands-
flokkinum ella tjóðveldisflokkinum
sum trida flokki — so skal tað
ongatíð eydnast honum, tí um
hann vil vera ærligur, so veit hann
væl, at hann ongatíð hevði minsta
vilja ella áhuga at samráðast við
javnaðarmenn um setan av lands-
stýri.At sambandsflokkurin ikki var
at hava við at gera tí hann líka
so lítið sum sjálvstýrisflokkurin vil
samráðast, er tverrið tann óhugna-
ligi sannleiki. Sambandsmenn og
sjálvstýrismenn vóru báðir líka ó-
møguligir at fáa til taka upp reali-
teissamráðingar.Tá Marius sigur, at tað kundí
verio ein møguleiki fyri framhaldi
4 ár afturat hjá sama landsstýri,
so meinar hann als einki við hesi
orð. Tí eingin skal trúgva, at vit
javnaðarmenn ikki vóru greiðir
yvir, at so sum úrslitið av vali-
num kom at lita út, at Marius í
somu løtu hevði í hyggju at spæla
ein Brutus. Hetta sama viði eisini
verio gjørt aftaná valið 1958, um
sjálvstýrisflokkurin tá sá nakran
møguleika at koma í landsstýrið
uttanum javnaðarflokkin, men tað
var eingin annar møguleiki, og í
landsstýrið vildi hann. Tað vildi
flokkurin eisini aftaná hetta valið,
og hesa ferð var møguleiki at
koma uttanum javnaðarflokkin og
hesin møguleiki varð eisini nýttir
fult út við tað, at sjálvstýrismenn
ongatíð vildu samráðast við javna-
ðarmenn. Sjálvstýrismenn eins og
fólkafólksmenn skulu heldur ikki
sleppa so lætt frá tí, at teir ikki
hildu Kjaran vora nóg áliandi
sum samgongumann — og at hann
afturat skuldi vera madurin, ið út-
gjörði meirutan. Men tá ið tíl
stykkis kom tóku teir fegnir við
honum, bara teir finga sess í
Tinganesi.Ofta etur hundur tað hann havnar
ar og ...Marius sigur sjálvstýrisveljara,
hann hevur havt møguleika at
koma í samband við, heldur vildu
samgongu við sjálfstýrisflokkar-
nar, er einki uttan ein fjakut um-
bering, sum so nógvær aðrar, ið
hava verið at hoyrt frá teirri síðu.Nei, Marius, hóast tú leir tar
at vera væl nøgdur við úrslitið, so
kenni í mær, at tú folir teg líla av
tínum óhugnalga leikparti og tað
vildi eisini ein og hvør annar
gjört. Men tú og tíni leikmenn
koma at kenna meira óhugna, tá
politiska leiktjaldi einaferð dregur
frá aftur.

144

báðar flokkar, ikki koma til eitt semingsúrslit, so gera vit ein
nýggjan flokk. Hetta at eg havi sagt meg vera partamann í báðum
flokkinum, er beint. Eg havi valt gjøgnum árin tann flokk,
sum eftir minum tykki umboðaði míni áhuganál best. Tað tjóð-
skaparliga, sum skilir flokkarnar, havi eg onga stoðu tikið til.
Eg havi mína hugsan um hetta við, men haldi, tað skal biða, til
vit hava skapt livilíkindi í oyggjunum.Nú var verri vorðið hjá íhaldsmönnum. Albert Buck minkaði
í stólinum og var á at lita, sum misti hann kalvan undir borði.
Kornelius misti hetta spotska smálennid, hann hevði sitið við,
síðan hann síðst hevði orðið. Men hann mátti aftur at tala, tí
øll íhaldseyguni stardu uppspilað at honum. Nú vildi hann hava
Bakka-Hanus at siga sær, hvat hann hevði hugsað sær at gera.
»Sjálvur dugi eg ikki at siggja, vit kunnu gera annað enn at venda
okkum til ríkisstjórnina. Tað, at samráðingarnar í lögtinginum
draga út og stogga málinum, kunnu íhaldsmenn einki gera við».Bakka-Hanus svarar: »Hjálpin skal vera tann, at vit fáa eitt
løgting, sum hevur evni og vilja til at gera eitt uppskot um tað,
vit sjálvir her heima halda eigur at verða gjørt. Og vit skulu
sjálvir gera tað, sum gerast skal. Ikki biða eftir, at ríkisstýrið
ger tað. Men vit skulu streingja á, at fáa ríkisins hjálp til at gera
tað, streingja á, at ríkið ger sína skyldu móti okkara fólki. Vit
her heima hava ongar áneyðir at leggja danska fólkið undir at
vilja okkum annað enn væl. Men tað skal vera vist, at út yvir
tann góða viljan, hevur mangan verið liðið gjørt frá ríkisins
síðu. Tey føroysku málini hava ligið á láni ár undan ári í langar
tíðir. Tað er sannleikin. Og hesum sleppa vit burtur úr tann
dag, vit fáa eitt sterkt og samsint lögting. Tað er mín vón, at vit
vit skulu fáa eitt soverðið ting aftan á komandi val. Vit skulu
sjálvir gera tað, sum gerast skal í Føroyum, men skora á at fáa
ta hjálp frá ríkinum, sum tað skyldar til at geva okkum.

Beint aftan á valið skulu vit undir at gera banka. Vit skulu

145

ganga í hvørt hús í Føroyum at fáa pengar til henda banka, biða
og bona hvørt vaksið menniskja um at verða við til at redda
Føroyar. Hesin banki skal hjálpa okkum til at keypa fiskiskip.
Vit skulu senda okkara egnu burtur í onnur lond at fáa okkum
marknað. Tað dugir ikki at lita á fremmandar men í soverðum.
Gamalt er at siga: Eingin stingur so annans barn í barmen, at
foturnir standa ikki út. Men vit skulu krevja ríkisstýrið at lána
okkum pengar til hesar fyrirtekur — ikki í tí jammurstoná, vit
higartil hava nýtt, men vit skulu krevja ríkið at gera sína skyldu
ímóti okkum. Ger ríkið hetta ikki, eru ongar áneyðir at vera
uppi í ríkiseindini longur. Tað er komið so langt nú, at skútan
er um at sokka, tí má beinan vegin grípast til tað einasta, sum
dugir, sjálvir at taka róðrið. Bakka-Hanus setir seg aftur. Tá
er kvirt sum í grovini inni. Albert Buck situr kykur á stóli sínum,
men tigur. Kólar rundan um seg.Kornelius reisist aftur. Nú liggur ikki væl á honum. Hvassur.
Eyguni skjótast sum norðlýs: »Tað er óført, sum hasin madurin
veit nógv — um brøv sum eru farin og komin. Eg veit eisini
okkurt; til dømis at summir handilsmenn fáa ódámilig brøv
niðrifrá um, at teir fáa ikki meira varu, tí teir skylda so nógv.
Summir av teimum verða tjóðskaparsinnaðir, halda seg skylda
til at fara upp í politikk og royna at redda seg frá húsaganginum
tann vegin. Vit kenna slagið: Fyrst koma sær sjálvi í óføri.
Síðani bjóða seg fram til at bjarga samfelaginum. Og fyri soverðar-
menn í Føroyum er tað egið, at tá ið teir hava komið sínum
búgv út á sjógv, krevja teir Føroyar loystar úr ríkisfelagsskapi
við Danmark. Nú skal eg ikki siga meir, haldi meg einki hava
at samráðast um meira. Men eg skal vara mínar partamenn
móti at lata seg ávirka av føgum orðum og hálvgrátandi mosni
um at redda Føroyar».So fór Kornelius á dyr. Teir flestu fylgdu honum. Albert Buck
blástjóri var í neyð. Hann reisti seg eisini og fór fram á gólv, ið